

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2014, declarat de inculpatul

*Rusu Veaceslav Vasile, născut la
05 aprilie 1985 în r-nul Anenii Noi, locuitor al mun.
Chișinău, s. Revaca, str. Ion Creangă 1, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs*

*Termenul de examinare a cauzei
07 noiembrie 2012 – 18 iunie 2013,
24 iulie 2013– 11 aprilie 2014,
10 septembrie – 03 decembrie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 iunie 2014, Rusu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal la 4 ani închisoare, în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare și în baza art. 360 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 27 septembrie 2012.

Prin aceiași sentință, a fost condamnat Braescu Grigore și încetat procesul penal în privința lui Sîli Chiril, dar în privința lor hotărîrile judecătorești nu se contestă.

De la Rusu V. și Braescu G. s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul lui A. Munteanu prejudiciul material de 790 lei și moral de 20.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Rusu V., Braescu G. și Sîli C., împreună și prin înțelegere prealabilă, intenționat au săvîrșit răpirea lui A. Munteanu, în următoarele circumstanțe.

La 17.09.2012, aproximativ orele 17.00, la stația de autobuse de pe str. A. Mateevici, or. Sîngera, mun. Chișinău, inculpatul Rusu V., împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul Braescu G., avînd presupunere neîntemeiată despre pretensele acțiuni ilegale ale lui A. Munteanu, manifestate prin sustragerea calului ce-i aparținea lui Braescu G., i-au aplicat multiple lovituri cu picioarele și pumnii peste diferite părți ale corpului lui A. Munteanu. Ulterior, inculpatul Rusu V., împreună cu inculpatul Braescu G., și-au continuat acțiunile ilegale prin aplicarea multiplelor lovituri cu mînilor și picioarele peste diferite părți ale corpului ale lui A. Munteanu în curtea casei de pe str. A. Mateevici 74, or. Sîngera, mun. Chișinău, unde ultimul s-a retras. Tot aici, inculpatul Rusu V., împreună cu inculpații Braescu G. și Sîli C., prin constrîngere fizică și psihică, l-au capturat pe A. Munteanu, urcîndu-l contrar voinței acestuia în automobilul „Gaz 31029”, cu numere de înmatriculare CNF 594, aflat în posesia inculpatului Sîli C.. Răpindu-l, l-au transportat la domiciliu lui Sîli C., amplasat pe str. M. Eminescu, 13, s. Revaca, mun. Chișinău, după care l-au legat, continuînd aplicarea loviturilor peste diferite părți ale corpului cu pumnii, picioarele și o bîtă din lemn, folosită în calitate de armă, cu reținerea acestuia pînă la finele zilei. După, inculpații, în circumstanțe nestabilite și în loc nestabil, l-au abandonat pe A. Munteanu în stare de inconștiență.

Tot ei, împreună și prin înțelegere prealabilă, intenționat au săvîrșit atac asupra lui A. Munteanu în scopul sustragerii bunurilor acestuia, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, prin schingiuire, torturare, tratare inumană și degradantă, cu cauzarea de daune considerabile, în următoarele circumstanțe.

La 17.09.2012, aproximativ orele 18.00, în curtea casei de pe str. M. Eminescu 13, s. Revaca, mun. Chișinău, inculpatul Rusu V., împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpații Braescu G. și Sîli C., urmărind scopul sustragerii bunurilor ce-i aparțin lui A. Munteanu, au săvîrșit atac asupra acestuia, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, prin schingiuire, torturare, tratare inumană și degradantă, manifestate prin privarea de libertate prin legarea acestuia, cu aplicarea multiplelor loviturilor cu pumnii, picioarele și cu o bîtă din lemn, folosită în calitate de armă peste diferite părți ale corpului ale lui A. Munteanu, pe parcursul unei perioade îndelungate, în mod repetat, concomitent stingînd de corpul ultimului țigări aprinse, cauzîndu-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2677/D din 04.10.2012, traumatism toracic închis, manifestat prin fractura coastelor VI, VII pe dreapta, fractura oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată, calificîndu-se ca vătămare corporală medie. Concomitent, inculpații i-au sustras lui A. Munteanu un lăncișor cu un pandantiv sub formă de cruciuliță din argint în valoare de 500 lei, un telefon mobil de model „Nokia” în valoare de 150 lei, mijloace bănești în sumă de 140 lei, astfel cauzîndu-i daune în proporții considerabile în sumă totală de 790 lei.

Tot ei, împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul de a limita libertatea de circulație a lui A. Munteanu și de a-l lipsi de aceasta, presupunînd că acesta ar putea să se ascundă de ei, deplasîndu-se pe teritoriul regiunii Transnistriei, or. Tiraspol, unde își are domiciliu temporar, au întreprins acțiuni de luare a buletinului de identitate ce-i aparținea lui A. Munteanu cu seria A 46035406 și IDNP: 200004601114, eliberat acestuia la 19.06.2006 de către BEDP Taraclia, în următoarele circumstanțe.

La 17.09.2012, aproximativ orele 18.00, în curtea casei de pe str. M. Eminescu, 13, s. Revaca, mun. Chișinău, inculpatul, Rusu V., împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpații Braescu G. și Sîli C., urmărind scopul de a limita libertatea de circulație a

lui A. Munteanu și de a-1 lipsi de aceasta, intenționat au luat buletinul de identitate ce-i aparține cu seria A 46035406, cu IDNP: 2000046011145, eliberat lui A. Munteanu la 19.06.2006 de către BEDP Taraclia.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate pe caz și a încadrat acțiunile lui în baza art. 164 alin. (2) lit. e), g), art. 188 alin. (3) lit. d) și art. 360 alin. (2) Cod penal, ca răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă; tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, prin schingiuire, tortură, tratament inuman și degradant, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea daunei în proporții considerabile; luarea buletinului de identitate a persoanei fizice cu intenția de a limita libertatea de circulație și de a o lipsi de aceasta.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Drept circumstanțe atenuante în privința inculpatului au fost considerate căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unor infracțiuni grave și mai puțin gravă, prezența a trei copii minori în familia lui.

Circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată este prea aspră, că sincer s-a căit de cele săvârșite, anterior nu a fost judecat, este de acord să achite prejudiciul cauzat, astfel instanța neîntemeiat nu a aplicat față de el prevederile art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și corect a fost aplicată pedeapsa cu închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpatul a fost condamnat.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Recurentul a relevat că instanțele nu au verificat suficient probele pe dosar, nu au ținut cont că anterior el nu a fost judecat și că este caracterizat pozitiv.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept (*pct. 5 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în **pct. 2 și 4** din prezenta decizie, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Rusu Veaceslav Vasile împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2014, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan